

Sygn. akt VIII C 250/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Małgorzata Pluskota

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **Wyższej Szkoły (...) we W.**

przeciwko **T. M.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego T. M. na rzecz strony powodowej (...) Wyższej Szkoły (...) we W. kwotę 1 160 zł (tysiąc sto sześćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi do dnia 19 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 113,03 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 grudnia 2012 r. strona powodowa (...) Wyższa Szkoła (...) z siedzibą we W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego T. M. kwoty 1305 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, iż zawarła z pozwanym umowę nr (...) określającą zasady ponoszenia opłat za studia, zaś w dniu 1 października 2008 r. wydana została decyzja o wpisaniu pozwanego na listę studentów na kierunku informatyka. Zgodnie z zawartą umową pozwany zobowiązany był do uiszczania opłaty w wysokości 2610 zł za każdy semestr, w 12 miesięcznych ratach po 435 zł. W przypadku nieterminowego opłacania czesnego możliwe było naliczenie opłaty manipulacyjnej w wysokości 20 zł, za powtarzany semestr studiów student obowiązany był do uiszczania 50 % czesnego. Wskazała, iż pozwany decyzją z dnia 20 listopada 2009 r. skreślony został z listy studentów z powodu rezygnacji ze studiów. Na kwotę dochodzoną pozwem składały się kwoty po 435 zł z tytułu rat należnych za miesiące: wrzesień, październik i listopad 2009 r.

W dniu 28 grudnia 2012 r. w niniejszej sprawie wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwany skutecznie wniósł sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty w całości.

W sprzeciwie pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, wskazał ponadto, iż odstąpienie od umowy nastąpiło z ważnych powodów rodzinnych, a mianowicie narodzin dziecka.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 20 sierpnia 2008 r. pozwany T. M. zawarł ze stroną powodową (...) Wyższą Szkołą (...) we W. umowę nr (...), której przedmiotem było określenie odpłatności za studia oraz innych zobowiązań stron z tytułu uczestnictwa studenta w studiach prowadzonych przez stronę powodową. Opłata za naukę – czesne za semestr wynosiła 2610 zł i miała być uiszczana jednorazowo za semestr z góry, na wniosek studenta istniała możliwość rozłożenia tej kwoty na 6 miesięcznych rat po 435 zł każda. Czesne uiszczane w miesięcznych ratach powinno być wpłacane od września do lutego za semestr zimowy i od marca do sierpnia za semestr letni, w terminie do 10 dnia każdego miesiąca.

Dowód:

- Umowa nr (...) k. 12-13;

Decyzją Dziekana Wydziału Informatyki z dnia 1 października 2008 r. pozwany T. M. został przyjęty na studia na kierunku informatyka w roku akademickim 2008/2009.

Dowód:

- Decyzja z dnia 1 października 2008 r. k. 14;

W dniu (...) urodził się syn pozwanego J. W..

Dowód:

- Sprawozdanie z dnia 7 lipca 2010 r. k. 34-35;

Decyzją z dnia 6 listopada 2009 r. Dziekan Wydziału Informatyki (...) Wyższej Szkoły (...) odmówił udzielenia pozwanemu urlopu długoterminowego w roku akademickim 2009/2010, wskazując, iż T. M. uzasadnił swój wniosek narodzinami dziecka, jednakże z dołączonego do wniosku zaświadczenia lekarskiego wystawionego na nazwisko S. W. nie wynika, iż jest on ojcem dziecka, jak również dziecko nie zostało przez niego uznane.

Decyzja:

- Decyzja z dnia 6 listopada 2009 r. k. 15;

W dniu 20 listopada 2009 r. pozwany złożył wniosek o skreślenie z listy studentów. Decyzją z dnia 20 listopada 2009 r. pozwany został skreślony z listy studentów z powodu rezygnacji ze studiów.

Dowód:

- Podanie z dnia 20 listopada 2009 r. k. 16;
- Decyzja z dnia 20 listopada 2009 r. k. 17;

Pozwany korzystał z możliwości uiszczania czesnego w ratach po 435 zł miesięcznie, czesne było przez pozwanego opłacane do sierpnia 2009 r.

Dowód:

- Zestawienie obrotów i sald za okres od 2004/01/01 do 2012/11/19 k. 19-21;

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Strona powodowa wywodziła roszczenie z umowy o świadczenie usług edukacyjnych zawartej z pozwanym w dniu 20 sierpnia 2008 r. wnosząc o zasądzenie rat czesnego za miesiąc wrzesień, październik i listopad 2009 r.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia, a nadto wskazywał, iż odstąpienie od umowy nastąpiło z ważnych powodów rodzinnych.

Stan faktyczny niniejszej sprawy pozostawał w zasadzie bezsporny. Rozstrzygnięcia wymagała jedynie kwestia, czy pozwany jest obowiązany względem strony powodowej do zapłaty kwoty objętej żądaniem pozwu, z uwagi na podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia.

Zarzut ten w ocenie Sądu nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Jak wynika z tego przepisu co do zasady roszczenia ulegają dziesięcioletniemu terminowi przedawnienia, z wyjątkiem roszczeń, dla których przepisy szczególne przewidują inny termin przedawnienia, jak również roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej i roszczeń okresowych.

Wskazać należy, iż do stosunku prawnego łączącego strony nie znajduje zastosowania art. 751 k.c. w zw. z art. 750 k.c. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 750 k.c. przepisy o zleceniu, a zatem również art. 751 pkt 2 k.c., który stanowi, iż roszczenia z tytułu nauki, jeżeli przysługują osobom trudniącym się zawodowo takimi czynnościami albo osobom utrzymującym zakłady na ten cel przeznaczone podlegają dwuletniemu terminowi przedawnienia, stosuje się odpowiednio do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami. Zatem odpowiednie stosowanie przepisów o zleceniu może mieć miejsce jedynie w przypadku, gdy dana umowa nie jest uregulowana innymi przepisami. Zawarta pomiędzy stronami umowa jest umową nazwaną, uregulowaną w art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27.07.2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym. Zgodnie z tym przepisem warunki odpłatności za studia określa umowa zawarta między uczelnią a studentem w formie pisemnej. Z tego względu nie stosuje się do niej na mocy odesłania z art. 750 k.c. przepisów kodeksu cywilnego regulujących umowę zlecenia. Zastosowanie tych przepisów do umów o świadczenie usług jest bowiem wykluczone, w przypadku gdy elementy istotne tych umów są wystarczająco uregulowane przez inne przepisy (wyrok SN z dnia 12 stycznia 2007 r., IV CSK 267/06; uchwała SN z dnia 7 maja 2009 r., III CZP 20/09, OSNC 2010/1/12).

Ponadto roszczenie strony powodowej nie jest świadczeniem okresowym, jak również nie jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Czesne ustalane jest za cały semestr z góry, jest zatem świadczeniem jednorazowym, a fakt możliwości uiszczania czesnego w ratach nie powoduje, iż świadczenie to traci taki charakter. Świadczenie okresowe polega na stałym przekazywaniu przez czas trwania stosunku prawnego należności, nie składających się na z góry określoną całość. Świadczenia te nie tworzą całości o możliwym do określenia na początku rozmiarze. Zatem nie sposób uznać, iż zapłata czesnego za studia jest roszczeniem okresowym.

Poza wszelką wątpliwością pozostaje również okoliczność, iż prowadzenie przez uczelnię niepubliczną działalności dydaktycznej nie stanowi działalności gospodarczej. Wskazuje na to jednoznacznie treść art. 106 ustawy o szkolnictwie wyższym. Ustawa ta dopuszcza możliwość prowadzenia przez uczelnię niepubliczną działalności gospodarczej w zakresie i formach określonych w statucie, jednak działalność ta powinna być wyodrębniona organizacyjnie i finansowo od działalności dydaktycznej.

Z powyższych względów w ocenie Sądu do roszczenia strony powodowej znajduje zastosowanie 10 letni termin przedawnienia przewidziany w art. 118 k.c. Tym samym mając na uwadze, iż roszczenie strony powodowej stało się wymagalne w 2009 r., podniesiony zarzut przedawnienia uznać należało za bezzasadny.

W konsekwencji stwierdzić należało, iż pozwany jest obowiązany do zapłaty na rzecz strony powodowej nie uiszczonych rat czesnego za okres, w którym pozostawał studentem strony pozwanej, a zatem raty za miesiąc wrzesień 2009 r., październik 2009 r. oraz części należności za listopad 2009 r. Sąd bowiem uznając roszczenie strony powodowej za usprawiedliwione co do zasady miał jednak na uwadze, iż pozwany zrezygnował ze studiów i został skreślony z listy studentów w dniu 20 listopada 2009 r. Wskazać zaś należy, iż czesne - jak to wynika z umowy zawartej

pomiędzy stronami, jest opłatą za naukę, zatem należne było ono stronie powodowej jedynie do 20 listopada 2009 r. Dlatego też Sąd w pkt I wyroku zasądził na rzecz strony powodowej kwotę 1160 zł, na którą to kwotę składają się kwota 435 zł tytułem czesnego za miesiąc wrzesień 2009 r., kwota 435 zł tytułem czesnego za miesiąc październik 2009 r. oraz kwota 290 zł tytułem czesnego za 20 dni listopada 2009 r., natomiast w punkcie II wyroku oddalił powództwo w zakresie, w jakim obejmowało żądanie czesnego za miesiąc listopad po skreśleniu pozwanego z listy studentów, tj. w zakresie kwoty 145 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 19 grudnia 2012 r., gdyż jak wynika z umowy zawartej przez strony, pozwany był obowiązany uiszczać raty czesnego do dnia 10 każdego miesiąca. Mając zatem na uwadze, iż pozwem objęte było żądanie zapłaty rat za wrzesień, październik i listopad 2009 r., całe roszczenie było już wymagalne w dniu 10 listopada 2009 r., a strona powodowa uprawniona była do żądania odsetek od dnia wniesienia pozwu.

Orzeczenie o kosztach zawarte w pkt III wyroku znajduje oparcie w art. 100 k.p.c. zgodnie, z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Strona powodowa wygrała sprawę w stosunku do pozwanego w 89 % ($1.160 \text{ zł} : 1.305 \text{ zł} = 0,89$), poniosła zaś koszty postępowania w łącznej kwocie 127 zł, na którą to kwotę składają się opłata od pozwu – 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą od pełnomocnictwa – 197 zł. Pozwany zaś nie poniósł żadnych kosztów postępowania. Po dokonaniu stosunkowego rozdzielenia kosztów pozwany jest zatem zobowiązany zwrócić stronie powodowej koszty postępowania w łącznej wysokości 113,03 zł.